

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

09 жовтня 2026 року

№ 210-р/з

Щодо права державного службовця на грошову допомогу у зв'язку з наданням щорічної основної відпустки після отримання допомоги на оздоровлення під час служби в органі місцевого самоврядування

Згідно із пунктом 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон № 889) НАДС роз'яснює.

Відповідно до статті 1 Закону № 889 державний службовець – це громадянин України, який займає посаду державної служби в органі державної влади, іншому державному органі, його апараті (секретаріаті), одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби.

Згідно із частиною другою статті 5 Закону № 889 відносини, що виникають у зв'язку із вступом, проходженням та припиненням державної служби, регулюються Законом № 889, якщо інше не передбачено законом.

Відповідно до статті 57 Закону № 889 державним службовцям надається щорічна основна оплачувана відпустка тривалістю 30 календарних днів, якщо законом не передбачено більш тривалої відпустки, з виплатою грошової допомоги.

Джерелом формування фонду оплати праці державних службовців є державний бюджет (частина четверта статті 50 Закону № 889).

Згідно зі статтею 59 Закону № 889 щорічні відпустки надаються державним службовцям у порядку та на умовах, визначених законодавством про працю.

Відповідно до частин першої-шостої статті 79 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП України) щорічні основна та додаткові відпустки повної тривалості у перший рік роботи надаються працівникам після закінчення шести місяців безперервної роботи на даному підприємстві, в установі, організації.

У разі надання зазначених відпусток до закінчення шестимісячного терміну безперервної роботи їх тривалість визначається пропорційно до відпрацьованого часу, крім визначених законом випадків, коли ці відпустки за бажанням працівника надаються повної тривалості.

Щорічні відпустки за другий та наступні роки роботи можуть бути надані працівникові в будь-який час відповідного робочого року.

Законодавством про державну службу не визначено поняття «робочого року».

Разом з тим статтею 75 КЗпП України передбачено, що щорічна основна відпустка надається працівникам тривалістю не менш як 24 календарних дні за відпрацьований робочий рік, який відлічується з дня укладення трудового договору.

Таким чином, проаналізувавши норми чинного законодавства, можна дійти висновку, що робочий рік – це період часу, який за тривалістю рівний календарному року (12 місяців), але на відміну від календарного року обчислюється для кожного державного службовця не з 01 січня, а з дати призначення на посаду в державному органі.

Враховуючи викладене, щорічна основна оплачувана відпустка державного службовця надається за робочий рік, відлік якого починається з дати призначення на посаду державного службовця в державному органі, відповідно до затвердженого графіка.

Грошова допомога виплачується виключно з наданням державному службовцю щорічної основної оплачуваної відпустки за конкретний робочий рік. У випадку поділу щорічної основної оплачуваної відпустки на частини, грошова допомога виплачується за заявою працівника один раз при наданні будь-якої з частин щорічної основної оплачуваної відпустки за конкретний робочий рік, незалежно від кількості днів такої відпустки.

Згідно із пунктом 11 частини третьої статті 3 Закону № 889 дія Закону № 889 не поширюється на посадових осіб місцевого самоврядування.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» посадовою особою місцевого самоврядування є особа, яка працює в органах місцевого самоврядування, має відповідні посадові повноваження щодо здійснення організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок місцевого бюджету.

Частинами третьою - п'ятою статті 21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» передбачено, що умови оплати праці посадових осіб місцевого самоврядування визначаються Кабінетом Міністрів України.

Джерелом формування фонду оплати праці посадових осіб місцевого самоврядування є місцевий бюджет.

Посадовим особам місцевого самоврядування надається щорічна відпустка тривалістю 30 календарних днів, якщо законами України не передбачено тривалішої відпустки, з виплатою допомоги на оздоровлення у розмірі посадового окладу.

Відповідно до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 09 березня 2006 року № 268 «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів»

(далі – Постанова № 268) умови оплати праці посадових осіб місцевого самоврядування визначаються органом місцевого самоврядування виходячи з умов оплати праці, встановлених Постановою № 268, і схем посадових окладів згідно з додатками 48-53 і 57.

Згідно з підпунктом 3 пункту 2 Постанови № 268 керівникам органів, зазначених у пункті 1 Постанови № 268, надано право у межах затвердженого фонду оплати праці надавати працівникам матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань та допомогу для оздоровлення при наданні щорічної відпустки у розмірі, що не перевищує середньомісячної заробітної плати працівника (місячного грошового забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького складу).

З огляду на викладене, право на відповідну виплату виникає у зв'язку з проходженням відповідного виду служби та наданням щорічної відпустки у відповідному статусі. У зв'язку з цим отримання особою допомоги на оздоровлення як посадовою особою місцевого самоврядування саме по собі не припиняє права цієї особи на грошову допомогу, передбачену статтею 57 Закону № 889, після набуття статусу державного службовця.

Окремо повідомляємо, що роз'яснення міністерств, інших центральних органів виконавчої влади мають лише інформаційний характер і не встановлюють правових норм.

В. о. Голови

Олег ВОЙТОВИЧ